

ЧОМУ ПОЗИЧАЛИ ВІРУ

Написав Швачка.

Хотів би я вам, люди добрі, розказати казочку. Одні кажуть, що діяло ся те за царя Бомка, коли земля була тонка, а другі кажуть, що було се за царя Горошка, як землі було трошка. Ну, а я від себе додам, що буде се не казка, а бувальщина і землі було не тропіка, як нині, а було її досить: і ліси і пасовища, і дичина по болотах та водах і риби в ставах та річках. Тай не тонка то була земля — далекі, не тонка: родила вона й жито і пшеницю і всяку пашницю і садовину і городину, надиво дивнеє багато пребагато. Що не колосок, то більше як по сто зерен мав; що не яблуня, то за яблосами і дерева не видно. Ось як тоді було: жило ся тоді людям дуже добре, бо жили собі як Бог велів, всі рівні, всі однакові. Не було тоді ні голоду, ні пошестий, ні холери, ні чуми, ні панів, ні жалдармів, ні попів, ні урядовців; в однім слові скласти, не було ні-